

ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΟΣΕΟ ΘΑΥΜΑ

"Εγώ γαρ έγνω των δύνάμιν έξελθούσαν απ' εμού"

Η φιλόανθρωπη συμπεριφορά του Χριστού και τα θαυμαστά έργα πού επιτελούσε γρήγορα διαδίδονταν στο λαό. Όταν π.χ. πήγε στο τελωνείο του Ματθαίου και του ζήτησε να τον ακολουθήσει, το γεγονός αυτό έκανε μεγάλη εντύπωση και διαφημίσθηκε (Ματθ. 9,9). Επίσης, όταν συγχώρησε την αμαρτωλή γυναίκα λέγοντας "άφέωνται αί άμαρτίαι αυτής αί πολλαί, ότι ήγάπησε πολύ" (Λουκ. 7,47), δηλαδή "συγχωρούνται οι πολλές αμαρτίες της, γιατί αγάπησε πολύ", το συμβάν αυτό προξένησε μεγάλη εντύπωση. Η ακόμη η πραγματικότητα πώς ό Χριστός ποτέ δεν έδωξε αμαρτωλό ούτε μίλησε άσχημα σε κάποιον πού Του ζήτησε βοήθεια, ήταν κάτι πού το ήξεραν πολλοί. Αυτά τα είχε ακούσει και μια γυναίκα πού έπασχε δώδεκα ολόκληρα χρόνια από μια ακατάσχετη αιμορραγία. Επειδή όμως φοβόταν να πάει ευθέως να το ζητήσει απ' το Χριστό, πήγε κρυφά και άκουμπησε την άκρη του ιματίου Του κι έγινε καλά. Βγήκε τότε δύναμη απ' το Χριστό που την θεράπευσε τελείως. Άς δούμε την προσωπικότητα αυτής της γυναίκας.

Η αιμορροούσα γυναίκα

Ο Νόμος της Παλαιάς Διαθήκης απαγόρευε στις γυναίκες, πού έπασχαν απ' τα γνωστά γυναικεία νοσήματα να αναμειγνύονται μέσα στο πλήθος και να παρακολουθούν τις δημόσιες λατρείες του Ναού ή της Συναγωγής. Η γυναίκα ήταν γνωστή σ' όλους πώς έπασχε απ αυτήν την αρρώστια και υπήρχε κίνδυνος, όταν θα παρουσιαζόταν μπροστά στο Χριστό, οι άλλοι άνθρωποι να την έδιωχναν σαν μολυσμένη. Το γεγονός το ήξερε κι αυτή, γι' αυτό και δεν κάλεσε τον Ιησού στο σπίτι της. Έφ' όσον ήταν "ακάθαρτη", κανείς δεν έπρεπε να την πλησιάσει. Επίσης ή αίμορροούσα δέ στάθηκε ούτε και μακριά για να φωνάξει το Χριστό, γιατί, όπως λέγει Ο Ευθύμιος Ζιγαβηνός, "ήσχύνετο δημοσιεύσαι τοιούτον πάθος", δηλ. ντρέπόταν να κάνει φανερή μια τέτοια αρρώστια.

Η πίστη της αιμορροούσας

Ένα άλλο σημείο της προσωπικότητας της γυναίκας ήταν ή πίστη της. Επειδή είχε μεγάλη πίστη, σκέφθηκε να άκουμπήσει το ιμάτιο του Χριστού και να γίνει καλά. Μπορεί τα ρούχα του Χριστού να είχαν χάρη επάνω τους, επειδή ερχόντουσαν σε επαφή με το ζωποιοό σώμα του Κυρίου, όμως χρειαζόταν ή πίστη της γυναίκας, για να μεταδώσουν αυτή την ιαματική ενέργεια. Άς θυμούμε τί έγινε κατά τον καιρό της Σταυρώσεως του Χριστού. Οι στρατιώτες πού σταύρωσαν τον Κύριο, πήραν τα ιμάτια και το χιτώνα Του με το γνωστό σ' όλους μας τρόπο. Ενώ άκουμπούσαν τα ρούχα του Χριστού, δεν ένιωσαν τίποτε. Τους έλειπε ή πίστη. Αντίθετα ή αίμορροούσα γυναίκα με την πίστη της πήρε τη χάρη του Θεού. Ο τρόπος πού σκέφτηκε, δηλαδή να άκουμπήσει κρυφά τα ιμάτια του Χριστού για να γίνει καλά, μπορεί να ήταν μια Ιδιότυπη πράξη, άς πούμε μια άκατηγόρητη "κλοπή" της χάριτος του Θεού, αλλά το άξιζε. Ο Θεοφάνης ό Κεραμεύς γράφει για την πράξη της γυναίκας "ή της γυναικός έπαινουμένη κλοπή", δηλαδή κλοπή πού επαινείται και δεν καταδικάζεται. Στο σημείο αυτό φαίνεται ή πίστη της γυναίκας. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό, θεραπεύθηκε πλήρως και προσφωνήθηκε απ' το Χριστό ως θυγατέρα Του· "θάρσει, θύγατερ, ή πίστις σου σέσωκέ σε" (Λουκ. 8,48).

Η πίστη δεν είναι μαγικό γεγονός

Η γυναίκα του σημερινού Ευαγγελίου έχει πολλά να μας διδάξει. Κατ αρχήν, τί έπεθύμησε; Να άκουμπήσει το κράσπεδο του ιματίου του Χριστού. Το ίδιο να κάνουμε κι εμείς. Εάν θέλουμε, μπορούμε όχι απλώς να άκουμπήσουμε τον Ιησού, άλλ' ολόκληρο να

Τον τοποθετήσουμε μέσα μας. Μπροστά μας και πάνω στην αγία Τράπεζα ευρίσκεται το σώμα του Κυρίου. Δεν είναι απλώς ένα ρούχο, αλλά το ίδιο το Δεσποτικό σώμα. Ο καθένας μας έχει και κάποια ασθένεια είτε ψυχική είτε σωματική. Οι μάλωπες της αμαρτίας είναι εμφανείς στην ψυχή μας. Ας προσέλθουμε με πίστη στο άγιο Ποτήριο. Εάν το ιμάτιο του Χριστού είχε τόση δύναμη, πολύ περισσότερο το ίδιο το σώμα του Κυρίου. Να προσέλθουμε όχι απλώς σαν να πρόκειται για μια μαγική τελετή, αλλά με πίστη και καθαρή συνείδηση· με την πεποίθηση πως τα πάντα μπορεί να τα κατορθώσει ή χάρη του Χριστού. Κανείς ποτέ δεν μπορεί να μας θεραπεύσει τις ασθένειες ή να μας συγχωρήσει τις αμαρτίες παρά μόνον ο Χριστός. Το αίμα του Χριστού σκοτώνει τους "ένδον σκώληκας", γράφει ένας άγιος. Ας αποκτήσουμε κι εμείς την πίστη της αίμορροούσας, για να μπορέσουμε να γιατρεύσουμε τα ποικίλα πάθη μας με τη χάρη του Κυρίου Ιησού.

Ἄρχιμ. Ἰ.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 41-56)

Η πίστη πού σώζει

Τώ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἀνθρώπος τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ, ὡ ὄνομα Ἰάειρος, καί αὐτός ἀρχὼν τῆς Συναγωγῆς ὑπήρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ, ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτὸν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις, ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενός θεραπευθῆναι, προσελθούσα ὀπίσθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ἐπιστάται, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἦσατό μού τις, ἐγὼ γὰρ ἐγνων δύναμιν ἐξελθούσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἴδούσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσπεσούσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ, ἐνώπιον παντός τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφήκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εὐμὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. Ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε Μὴ κλαίετε οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων Ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτὴ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς, μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Εκείνο τον καιρό ήλθε στον Ἰησοῦ κάποιος ἄνθρωπος, πού ονομαζόταν Ἰάειρος, ο οποίος ήταν ἀρχισυναγώγος, καὶ ἔπεσε στα πόδια του Ἰησοῦ και τον παρακαλούσε να ἔλθει στο σπίτι του, διότι εἶχε μια μοναχοκόρη, ηλικίας περίπου δώδεκα ἐτῶν, που ήταν ετοιμοθάνατη. Ἐνῶ ο Ἰησοῦς πήγαινε, ο κόσμος τον συνέθλιβε. Κάποια γυναίκα, πού ἔπασχε ἀπὸ αιμορραγία δώδεκα χρόνια και εἶχε ξοδέψει ὅλη την περιουσία της σε γιατροὺς και δεν μπόρεσε να θεραπευθεῖ ἀπὸ κανέναν, ἦλθε κοντά του ἀπὸ πίσω, ἄγγιξε την ἄκρη του ἐνδύματός του και ἀμέσως σταμάτησε ἡ αιμορραγία της. Καὶ ο Ἰησοῦς εἶπε: "Ποιὸς με ἄγγιξε;". Ἐπειδὴ δε ὅλοι το αρνούνταν, εἶπε ο Πέτρος και ὅσοι ἦταν μαζί του: "Διδάσκαλε, ο κόσμος σε ἔχει περικυκλωμένο και σε συνθλίβει και συ λες "ποιὸς με

άγγιξε;". Ο Ιησούς όμως είπε: "Κάποιος με άγγιξε, **διότι αισθάνθηκα ότι βγήκε δύναμη από εμένα**". Όταν είδε ή γυναίκα ότι δεν διέφυγε την προσοχή, ήλθε με τρόμο, έπεσε στα πόδια του και του είπε μπροστά σ' όλο τον κόσμο την αιτία για την οποία τον άγγιξε και πώς αμέσως θεραπεύτηκε. Αυτός της είπε: "Έχε θάρρος, κόρη μου, ή πίστη σου σε έσωσε, πήγαινε σε ειρήνη". Ενώ ακόμη μιλούσε, έρχεται κάποιος από το σπίτι του αρχισυναγώγου και του λέγει: "Η θυγατέρα σου πέθανε, μην ενοχλείς πλέον τον διδάσκαλο". Ο δε Ιησούς, όταν το άκουσε, του είπε: "Μη φοβάσαι· μόνον πίστευε και θα γίνει καλά". Όταν έφθασε στο σπίτι, δεν επέτρεψε σε κανένα να μπει μαζί του, παρά στον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο και στον πατέρα του κοριτσιού και στη μητέρα. Έκλαιγαν δε όλοι και τη θρηνολογούσαν. Αυτός δε είπε: "Μην κλαίτε· δεν πέθανε αλλά κοιμάται". Και τον ειρωνεύονταν, διότι ήξεραν ότι είχε πεθάνει. Άλλ' αυτός αφού έβγαλε όλους έξω, έπιασε το χέρι της και φώναξε: "Κορίτσι, σήκω επάνω". Και επέστρεψε το πνεύμα της, σηκώθηκε αμέσως, και ο Ιησούς διέταξε να της δώσουν να φάγει. Οι γονείς της έξεπλάγησαν, αυτός δε τους παρήγγειλε να μην πουν σε κανέναν τι συνέβη.